

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολὴ γὰρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο κἀγὼ ὁ τάλας, δεδοικῶς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

■ Ἡ ἀνάδειξις τοῦ συγκρητιστικοῦ ἄξονος Βατικανοῦ-Ἀθηνῶν-Φαναρίου

Φάκελος

Α΄. Βατικανὸ-Φανάρι

Β΄. Βατικανὸ-Ἀθῆναι

«Τὰ θεμέλια τῆς Πίστεως ἀνασκάπτονται ἐπὶ δεκαετίες ἀπὸ τὴν παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ»

(Πρωτοπρ. π. Θ. Ζήσης, «Ο.Τ.», ἀριθ. 1665/17.11.2006, σελ. 1)

«Τίς δύναται ταῦτα ἀστενακτὶ παρελθεῖν;... Ἀμφίβολα γέγονε τὰ ἀναντίρρητα»

(Μ. Βασιλείου, Περὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, § 70)

ΤΑ ΔΙΑΔΡΑΜΑΤΙΣΘΕΝΤΑ προσφάτως στὸ Φανάρι (29-30.11.2006) καὶ στὸ Βατικανὸ (14-16.12.2006), ἀπὸ τοὺς *Οἰκουμενιστὰς* Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, ἀπέδειξαν μὲ τὸν πλέον σαφῆ καὶ δυναμικὸ τρόπο, ὅτι ἡ παναίρεσις τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ* ἔχει διαβρώσει εἰς βάθος τὴν ὀρθόδοξη αὐτοσυνειδησία τῶν ποιμένων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐνστερνίζονται τὸ *συγκρητιστικὸ ὄραμα* τῆς ἀντιπατερικῆς *Ἐγκυκλίου τοῦ 1920*, τοῦ θεμελίου αὐτοῦ καὶ τῆς βάσεως τῆς συγχρόνου μας *Διαχριστιανικῆς καὶ Διαθρησκειακῆς Κινήσεως*.

Ἡ διάβρωσις αὐτὴ ἔχει ὀδηγήσει πρὸ πολλοῦ τοὺς ποιμένας αὐτοὺς «μακρὰν τῆς ὁδοῦ τῶν Ἁγίων Πατέρων» (π. Θ. Ζήσης, «Ο.Τ.», ἀριθ. 1670/22.12.2006, σελ. 1), ἐφ' ὅσον σκέπτονται, ὀμιλοῦν καὶ πράττουν ὅλως

Φανάρι, 30.11.2006

Βατικανό, 14.12.2006

ἀντιθέτως πρὸς τὴν Πατερικὴν Παρακαταθήκην, ἡ ὁποία εἶναι διαυγεστάτη, ὅταν μᾶς προτρέπη:

«Καὶ μηδεμία ἔστω ὑμῖν κοινωνία πρὸς τοὺς σχισματικούς, μηθ' ὅλως πρὸς τοὺς αἰρετικούς· «οἴδατε γὰρ πῶς κἀγὼ τούτους ἐξετρεπόμην»· «σπουδάσατε μᾶλλον καὶ ὑμεῖς ἀεὶ συνάπτειν ἑαυτοὺς, προηγουμένως μὲν τῷ Κυρίῳ, ἔπειτα δὲ τοῖς Ἁγίοις· ἵνα μετὰ θάνατον ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς, ὡς φίλους καὶ γνωρίμους, δέξωνται καὶ αὐτοί».

(Μ. Ἀντωνίου, PG τ. 26, στλ. 969C-972A)

Ἡ πρόσφατος ἀνάδειξις καὶ ἐνίσχυσις τοῦ *συγκρητιστικοῦ ἄξονος* Βατικανοῦ-Ἀθηνῶν-Φαναρίου ἀφυπνίζουν ἐπὶ τέλους τὸ ἠφαίστειον τοῦ *Ἀντι-οικουμενισμοῦ*, ἀναμένονται δὲ συντόμως ἐλπιδοφόρες ἐξελίξεις, στὴν προοπτικὴ τῆς *Ὁρθοδόξου Ἐνστάσεως* καὶ *Ἀποτειχίσεως*, ἐκ μέρους ἰδίως τῶν ἐν Ἑλλάδι *Ἀντι-οικουμενιστῶν* τοῦ *Νέου Ἡμερολογίου*, πρὸς συσπείρωσιν ἐπὶ τέλους τῶν ὄντως Ὁρθοδόξων.

Ἐν κατακλείδι, πάντα ταῦτα δικαίωνουν πλήρως τὴν στάσι τῶν Ὁρθοδόξων *Ἀντι-οικουμενιστῶν* τοῦ *Πατρῴου Ἡμερολογίου*, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τοῦ 1924 ἔχουν ἀποτειχισθῆ ἐκ τῶν *Οἰκουμενιστῶν*, ἐνιστάμενοι θεαρέστως κατὰ τῆς παναιρέσεως τοῦ *Συγκρητισμοῦ*.

♦ **Μία** σειρὰ σχετικῶν κειμένων, τὰ ὁποῖα θὰ δημοσιεύσωμε, καταδεικνύει τὴν *ἀφύπνισιν* αὐτὴν, ἡ ὁποία εἶθε νὰ διατηρήσῃ μέχρι τέλους τὸν ἀκραιφνῆ πατερικὸ χαρακτῆρα τῆς,

«πρὸς ἔνωσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁμόνοιαν»· «ἵνα καὶ ἐκποδῶν ἐλαθῆ ἡ τῶν Ἐκκλησιῶν διάστασις, καὶ τῆς εἰρήνης πᾶσιν ἡμῖν ἀρμοσθῆ σύνδεσμος»· «καὶ τοὺς ἐφευρετὰς τῆς νεωτεροποιοῦ κενοφωνίας πόρρω που τῶν ἐκκλησιαστικῶν περιβόλων βάλωμεν».

(Ἁγίας Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, Mansi τ. 12, στλ. 1118E, 1003D· τ. 13, στλ. 404C)

Α'.

**Ἡ Ὁρθοδοξία
ἐνώπιον τῆς Παπικῆς προκλήσεως**

*«Ὅσα ἔγιναν στὸ Φανάρι τὴν 29-30ῆ Νοεμβρίου 2006
–εὐλογίες τοῦ Πάπα καὶ συμπροσευχές–
εἶναι ἀπὸ πλευρᾶς ὀρθοδόξου
ὄχι μόνο ἐκτροπὴ καὶ μειοδοσία,
ἀλλὰ καὶ ἄξια καταδίκης καὶ πλήρους ἀποδοκιμασίας
ἀπὸ τοὺς Ἁγίους μας καὶ τοὺς θεοφόρους Πατέρας
τῶν ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων,
ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν συνείδησι ὅλου τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ»*

Τὸ δεκαπενθήμερον ὀρθόδοξον χριστιανικὸν περιοδικὸν «Ὁ Σωτήρ», ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Ὁρθοδοξία μπροστὰ στὴ παπικὴ πρόκλησι», συνεχίζει τὴν σθεναρὰν ἀρθρογραφίαν του. Τοιοῦτοτρόπως, εἰς τὸ φύλλον τῆς 4ης Μαρτίου 2007, τονίζει τὰ ἐξῆς σημαντικά.

(ἐκ τῆς ἔφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος»)

ἈΠΑΡΙΘΜΗΣΑΜΕ στὸ προηγούμενο ἄρθρο τὰ ὅσα ἔγιναν γνωστά –διότι ὑπάρχουν καὶ ἄλλα, ποὺ συνεζητήθησαν, ἀλλὰ δὲν ἐδημοσιοποιήθησαν, κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ Πατριάρχου– στὸ Φανάρι τὴν 29ῆ καὶ 30ῆ Νοεμβρίου 2006.

Ὑπογραμμίζουμε δὲ ὅτι αὐτὰ ἔγιναν στὸν Πατριαρχικὸ ναό, στὸ δεξιὸ μέρος τοῦ ὁποίου φυλάσσεται καὶ τὸ ἱερὸ Λεῖψανο τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρας καὶ πανευφήμου Εὐφημίας, ἡ ὁποία «λίαν εὐφρανε» (=ὑπερβολικά, κατ' ἐξοχὴν ἐχαροποίησε) τοὺς ὀρθοδόξους καὶ «κατήσχυνε (=κατεντρόπιασε) τοὺς κακοδόξους» μὲ τὸ θαῦμα, μὲ τὸ ὁποῖον ἀπέδειξε καὶ ἐκύρωσε ὡς ὀρθὸν τὸν Ὅρον τῶν 630 θεοφόρων Πατέρων τῆς ἁγίας Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἡ ὁποία συνήλθε τὸ 451 μ.Χ.

“Όλα ὅσα ἔγιναν στὶς 29-30 Νοεμβρίου 2006 ἔγιναν, ἐνῶ ὁ Πάπας εἶναι σαφῶς αἰρετικὸς καὶ ὄχι σχισματικὸς, ὅπως τὸν ἀπέδειξαν καὶ τὸν ἐθεώρησαν μεγάλοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως ὁ ἱερὸς Φώτιος, ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ὁ ἅγιος Μᾶρκος ὁ Εὐγενικὸς, ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης, ὁ ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, ὁ ἅγιος Νεκτᾶριος κ.ἄ.

Ἐπίσης ὁ ἅγιος Μᾶρκος ὁ Εὐγενικὸς μάλιστα εἶπε καθαρά:

«Οἱ Λατῖνοι δὲν εἶναι μόνο σχισματικοί, εἶναι καὶ αἰρετικοί»!

“Όλα δὲ αὐτὰ τὴν ὥραν, ποὺ ὁ Πάπας ὄχι μόνο δὲν ἀρνήθηκε καμμιά ἀπὸ τὶς αἰρέσεις του, ἀλλὰ καὶ διεκήρυξε ἀνοικτὰ καὶ ἀπερίφραστα τὸ ἐπάρατο *πρωτεῖον* του μέσα στὸν Πατριαρχικὸ ναό, ὅπως ἐγράψαμε στὸ προηγούμενο ἄρθρο. Ἀλλὰ μὲ τὴν ἀνοχή καὶ σιωπὴ μας, γιὰ τὸ ὅτι ὁ Πάπας εἶναι αἰρετικὸς, δὲν κάνουμε τίποτε ἄλλο, παρὰ νὰ διαψεύδουμε τοὺς Ἀγίους μας!...

“Όσα ἔγιναν στὸν Πατριαρχικὸ ναὸ τὴν ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τοῦ Πρωτοκλήτου μαθητοῦ τοῦ Κυρίου δὲν ἦσαν δυστυχῶς τίποτε ἄλλο παρὰ προμελετημένο, μερικὸ καὶ συγκεκριμένο συλλεῖτουργο Ὁρθοδόξων καὶ Παπικῶν.

* * *

ΕΠΟΜΕΝΩΣ, ἀπὸ πλευρᾶς ὀρθοδόξου, εἶναι ὄχι ἀπλῶς ἀπαράδεκτα, ἀλλὰ καὶ καταδικαστέα. Διότι πρόκειται περὶ σοβαρᾶς ἐκτροπῆς, ἀφοῦ εἶναι προφανῆς ἡ ἀθέτησι τῶν ἀγίων καὶ ἱερῶν Κανόνων, τοὺς ὁποίους ἐθέσπισαν οἱ θεοφόροι Πατέρες σὲ ἅγιες Συνόδους.

- Ἐτσι ὁ Γ' (10ος) τῶν ἀγίων Ἀποστόλων ὀρίζει:

«Ἐὰν συμπροσευχηθῆ κάποιος, καὶ σὲ σπῖτι ἀκόμη, μὲ ἀκοινώνητον», αὐτὸς νὰ ἀφορίζεται».

«Ἀκοινώνητον», ὅπως γράφει ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης στὸ Πηδάλιον, θεωρεῖ αὐτὸν ποὺ δὲν κοινωνεῖ τὰ ἅγια Μυστήρια ἢ τὸν ἀφωρισμένο ἢ ὅποιον ἔγινε *«ἀκοινώνητος»* ἀπὸ τὸν Κλήρο.

- Ὁ ΜΕ' (45ος) τῶν ἀγίων Ἀποστόλων ὀρίζει:

«Ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτερος ἢ διάκονος, ποὺ ἔχει μόνο συμπροσευχηθῆ μὲ αἰρετικοὺς νὰ ἀφορίζεται. Ἐὰν δὲ ἐ-

πέτρεψε σ' αὐτοὺς νὰ ἐνεργήσουν κάτι ὡς κληρικοί, νὰ καθαιρῆται».

- Ὁ 5' (6ος) Κανὼν τῆς τοπικῆς Συνόδου τῆς Λαοδικείας τῆς Φρυγίας (364) ὀρίζει:

«Δὲν ἐπιτρέπεται στοὺς αἵρετικούς νὰ εἰσέρχωνται στὸν Ὁρθόδοξο ναὸ τοῦ Θεοῦ, ἂν ἐπιμένουν στὴν αἵρεσι».

- Ὁ ΛΒ' (32ος) Κανὼν τῆς ἰδίας Συνόδου ὀρίζει:

«Δὲν πρέπει νὰ λαμβάνη κάποιος Χριστιανὸς εὐλογία ἀπὸ τοὺς αἵρετικούς, ἐπειδὴ αὐτὲς δὲν εἶναι εὐλογίες, ἀλλὰ ἀλογίες».

- Ὁ ΛΓ' (33ος) Κανὼν τῆς ἰδίας πάλιν Συνόδου ὀρίζει:

«Δὲν πρέπει νὰ συμπροσευχώμεθα μὲ αἵρετικούς οὔτε μὲ σχισματικούς».

Σημειώνουμε ὅτι ὅλοι αὐτοὶ οἱ Κανόνες ἔχουν οἰκουμενικὸ κῦρος καὶ ἰσχὺ. Διότι οἱ Κανόνες τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἔχουν ἐπικυρωθῆ (ἢ ἐγκυρότητά τους, ἢ βαρύτητα καὶ ἀξιοπιστία τους ἔχει πιστοποιηθῆ, ἐπιβεβαιωθῆ καὶ ἐπισημοποιηθῆ) ἀπὸ τὸν Β' (2ο) Κανόνα τῆς ἁγίας 5' Οἰκουμενικῆς Συνόδου (680-681 μ.Χ.) καὶ ἀπὸ τὸν Α' (1ο) Κανόνα τῆς ἁγίας Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου (787 μ.Χ.). Οἱ δὲ Κανόνες τῆς τοπικῆς Συνόδου τῆς Λαοδικείας ἔχουν ἐπικυρωθῆ ἀπὸ τὸν Α' (1ο) Κανόνα τῆς ἁγίας Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου (451 μ.Χ.), τὸν Β' (2ο) τῆς ἁγίας 5' Οἰκουμενικῆς καὶ τὸν Α' (1ο) τῆς ἁγίας Ζ' Οἰκουμενικῆς.

* * *

ΕΠΟΜΕΝΩΣ, ὅσα ἐγίναν στὸ Φανάρι τὴν 29-30ῆ Νοεμβρίου 2006 –εὐλογίες τοῦ Πάπα καὶ συμπροσευχές– εἶναι ἀπὸ πλευρᾶς ὀρθοδόξου ὄχι μόνο ἐκτροπῆ καὶ μειοδοσία, ἀλλὰ καὶ ἄξια καταδίκης καὶ πλήρους ἀποδοκιμασίας ἀπὸ τοὺς Ἁγίους μας καὶ τοὺς θεοφόρους Πατέρας τῶν ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν συν-

είδησι ὅλου τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι «*ὁ φύλαξ τῆς Ὁρθοδοξίας*», σύμφωνα μὲ τὴν ἀπάντησι τῶν Ὁρθοδόξων Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς, ποὺ ἔδωκαν πρὸς τὸν Πάπαν Πῖον Θ΄ τὸ 1848.

Εἶναι, ὅμως, ἄξια πάσης ἀποδοκίμασίας καὶ ἡ τιμὴ ποὺ προσεφέρθη στὸν Οὐνίτη Καρδινάλιο, στὸν ὁποῖο ὁ Πατριάρχης δῶρισε χρυσοῦ σταυρό! Διότι «*βοᾶ τὸ αἶμα*» ἑκατοντάδων χιλιάδων Ὁρθοδόξων ἐπισκόπων, ἱερέων, διακόνων, μοναχῶν καὶ λαϊκῶν, οἱ ὁποῖοι ἐσφάγησαν ἀπὸ τοὺς Οὐνίτες τοῦ Πάπα.

Ἡ δὲ σφαγὴ, ποὺ πραγματοποιήθηκε τὸ 1941 στὴν Κροατία μὲ τὴν εὐλογία τοῦ ἀγιωτάτου (!) πάπα Πίου Β΄ καὶ τοῦ παπικοῦ ἀρχιεπισκόπου τοῦ Ζάγκρεμπ Στέπινας (τὸν ὁποῖον τὸ Βατικανὸ ἀνεκήρυξε ἅγιο!...), μὲ σκοπὸ τὸν ἐξουνιτισμὸ ἢ τὸν ἐκλατινισμὸ τῶν Ὁρθοδόξων, εἶναι ἀκόμη νωπὴ στὴν μνήμη τῶν ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων². Τότε, σύμφωνα μὲ τὸν ἐπίσκοπο [πρώην] Ἑρζεγοβίνης κ. Ἀθανάσιο Γιέβτιτς, 4 Ὁρθόδοξοι Ἐπίσκοποι, 220 κληρικοὶ καὶ 1.000.000 πιστοὶ βασανίστηκαν, ἀκρωτηριάσθηκαν καὶ σκοτώθηκαν...

Στὸ Φανάρι, 30.11.2006, ὁ πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος τιμᾷ μὲ τὴν προσφορὰ χρυσοῦ σταυροῦ τὸν Οὐνίτη Καρδινάλιο Ignace Moussa Daouid (μὲ ὀρθόδοξο καλυμμαύχι).

* * *

ΟΣΑ ἔγιναν στὸ Φανάρι στὶς 29-30 Νοεμβρίου 2006 δημιούργησαν λανθασμένες καὶ ἀπατηλὲς ἐντυπώσεις.

Διότι ὁ πολὺς λαός, ποὺ ἀγνοεῖ τὰ ἐκκλησιολογικὰ θέματα, βαυκαλίζεται μὲ τὴν ιδέα ὅτι ἔχουν ξεπερασθῆ τὰ ἐμπόδια γιὰ τὴν ἔνωση. Ὅτι οἱ Ὁρθόδοξοι, ἀθετώντας τοὺς Πατέρας μας, μεταθέτοντας τὰ «*ἄρια*» ποὺ ἔθεσαν ἐκεῖνοι καὶ παραβλέποντας τοὺς Ὅρους καὶ τοὺς Κανόνες, τοὺς ὁποῖους ἐθέσπισαν, ἐδώσαμε *συγχωροχάρτι* στὸν αἰρετικὸ Παπισμὸ καὶ τὴν ἐγκληματικὴ Οὐνία. Ἀκόμη ὁ πολὺς λαὸς βαυκαλίζεται μὲ τὴν ιδέα ὅτι δὲν ἐνοχλούμεθα ἂν ὁ Παπισμὸς εἶναι κράτος μὲ κοσμικὴ ἐξουσία, κάτι ποὺ εἶναι ἐντελῶς ἀπαράδεκτο ἀπὸ πλευρᾶς θεολογικῆς καὶ ἐκκλησιολογικῆς.

Ἀπόδειξι, ὅτι αὐτὴ ἡ ἐντύπωσι ἐδημιουργήθη, εἶναι οἱ πανηγυρι-

σμοί και τὰ ἐγκωμιαστικὰ σχόλια τοῦ κοσμικοῦ ἑλληνικοῦ καὶ ἰταλικοῦ τύπου καὶ τῆς τηλεοράσεως, ἀλλὰ καὶ οἱ πανηγυρισμοὶ τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα Οὐνιτῶν.

Ἄρκει νὰ διάβαση κανεὶς ὀλόκληρες τὶς 2¼ σελίδες τῆς ὑπὸ ἡμερ. 12.12.2006 «Καθολικῆς», τῆς ἐφημερίδος ποὺ ἐκδίδουν οἱ Οὐνίται στὴν Ἑλλάδα, γιὰ νὰ βεβαιωθῆ περὶ τούτου.

Τὸ δὲ πρῶτο καὶ κύριο σχόλιο τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς³ γράφει καὶ τὰ ἀκόλουθα:

«Ὁ Πατριάρχης εἶδε νὰ στερεώνεται ἡ οἰκουμενικότητα τοῦ θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέσα στὴν Ὁρθοδοξία»,

ὡσὰν ἡ οἰκουμενικότητά του νὰ εἶχε ἀνάγκη τῆς παπικῆς ἀναγνωρίσεως.

Καὶ συνεχίζει ἡ «Καθολικὴ»:

«Ὁ Πάπας εἶδε νὰ ἀναγνωρίζεται ὡς “Πατριάρχης τῆς Δύσεως” μὲ κέντρο τὴ Ρώμη (...) καὶ “πρῶτος τῆ τιμῆ καὶ τῆ τάξει μέσα στὴν Πενταρχία” ὡς διάδοχος τοῦ πρωτοκορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου. Γι’ αὐτὸ καὶ ἔψαλαν πρῶτα γιὰ τὸν Πάπα τὸ πολυχρόνιον».

Αὐτὸ βεβαίως εἶναι λάθος μεγάλο. Διότι ὁ Πάπας θὰ ἀναγνωρισθῆ ὡς πρῶτος μεταξὺ ἴσων, ὅταν καὶ ἐὰν ποτὲ ἀποκατασταθῆ ἡ ἐνότης τῆς Ἐκκλησίας.

«Πλὴν ὁμως», προσθέτει πικρόχολα ἡ οὐνιτικὴ ἐφημερίδα, οἱ Ὁρθόδοξοι «ἐπιμένοντας στὴ γνώμη τους δὲν τοῦ ἀνεγνώρισαν (ΣΣ τοῦ Πάπα) τὸ “πρωτεῖον δικαιοδοσίας ἐφ’ ὅλης τῆς Ἐκκλησίας” (ΣΣ δηλαδὴ τὸ αἰρετικὸ ἐωσφορικὸ πρωτεῖο) οὔτε τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφράζει “ἀλάνθαστα” (ΣΣ δηλαδὴ τὸ ἀλάθητον) τὴν ἀλήθεια τῆς Ἀποκαλύψεως καὶ τὸν Κανόνα τῆς Ἠθικῆς».

Ἐκφράζει ἀκόμη τὸ πικρὸ παράπονο ἡ «Καθολικὴ», διότι οἱ Ὁρθόδοξοι

«δὲν ἐμνημόνευσαν τὸν Πάπα στὰ Δίπτυχα τῆς θ. Λειτουργίας» καὶ δὲν ἐπέτρεψαν «νὰ χοροστατήσῃ» στὴν θεία Λειτουργία.

Ὅλα αὐτὰ φανερόνουν ἀπροκάλυπτα τὶς προθέσεις, τὶς διαθέσεις καὶ τὶς προσδοκίες ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῶν ἀμε-

τακινήτων στὶς αἰρετικὲς θέσεις τοὺς Παπικῶν. Τοὺς ὁποίους, δυστυχῶς, οἱ τακτικὲς ὠρισμένων Ὁρθοδόξων ἐνθαρρύνουν ποικιλοτρόπως...

-
1. Βλ. εἰς **Ν. Π. Βασιλειάδη**, Ὁ ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικὸς καὶ ἡ ἔνωσις τῶν Ἐκκλησιῶν, ἔκδ. «Ὁ Σωτήρ», Ἀθήναι 1998, σσ. 121-123, 178-179.
 2. Βλ. **Στεφ. Σωτηρίου**, Ἡ ἀτέλειωτη τραγωδία τῆς Σερβίας, Ἀθήνα 1983, σελ. 11-14.
 3. Ἐφημερ. «**Καθολικὴ**», 12.12.2006, «*Σκέψεις καὶ Γνώμες*», σελ. 2.

Β'.

Τιμή εις τὴν ἀτιμίαν!*

*«Ὁ Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος
τίμησε τὴν ἀπάτη τοῦ Παπισμοῦ ἔναντι τῆς Ὁρθοδοξίας!
Τίμησε τὸν παρασυρμὸ καὶ τὴν καταστροφὴν
ἀπὸ τὴν Οὐνία ἑκατομμυρίων Ὁρθοδόξων!
Τίμησε τὴν ἀτιμίαν!»*

*Τοῦ κ. Ν. Ἰ. Σωτηροπούλου,
Θεολόγου-Φιλολόγου*

Η ΟΥΝΙΑ εἶνε σατανικὴ ἐφεύρεσι τοῦ Παπισμοῦ γιὰ τὴν ἄλωσι τῆς Ὁρθοδοξίας. Εἶνε, γιὰ νὰ ἐκφρασθοῦμε ἔτσι, ἀντιποίησι ἀρχῆς, ἀντιποίησι σχήματος, ἀπάτη εις βάρος τῆς Ὁρθοδοξίας, Δούρειος ἵππος.

Ἡ Οὐνία περιλαμβάνει μέλη ποὺ ἀποσπάσθησαν ἀπὸ τὸν Ὁρθόδοξο χῶρο, διατηροῦν τὸ λειτουργικὸ ρυθμὸ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἀναγνωρίζουν ὡς ἀρχηγό τους τὸν Πάπα.

Δὲν τὸν πειράζει τὸν Πάπα νὰ λειτουργοῦν οἱ Οὐνίτες ὡς Ὁρθόδοξοι, ἀρκεῖ νὰ ἀναγνωρίζουν τὴν ἐξουσία του.

Ἡ Οὐνία κάνει θραῦσι· ἔχει ἐξαπατήσει καὶ παρασύρει πλήθη Ὁρθοδόξων. Καὶ εἶνε μέγα ἐμπόδιο γιὰ τὸν Διάλογο καὶ τὴν Ἔνωσι.

* * *

ΕΝ ΤΟΥΤΟΙΣ, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος ἀποδεικνύεται ὑποστηρικτῆς τῆς Οὐνίας.

Κοντὰ σὲ ἄλλα ἄτοπα καὶ ἀντορθόδοξα πρόσθεσε καὶ τοῦτο: Στὸ Φανάρι, ἐνώπιον

Στὸ Φανάρι, 30.11.2006, ὁ πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος τιμᾷ μὲ τὴν προσφορὰ χρυσοῦ σταυροῦ τὸν Οὐνίτη Καρδινάλιο Ignace Moussa Daoud (μὲ ὀρθόδοξο καλυμμαύχι).

τοῦ Πάπα, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Πίστεως καὶ Δομήτορος τῆς Ἐκκλησίας Ἰησοῦ Χριστοῦ, τίμησε Οὐνίτη Καρδινάλιο μὲ τὴν προσφορὰ σ' αὐτὸν χρυσοῦ σταυροῦ!

Τίμησε, μὲ ἄλλες λέξεις, τὴν πονηρία, τὴν ἀνειλικρίνεια καὶ τὴν ἀπάτη τοῦ Παπισμοῦ ἐναντι τῆς Ὁρθοδοξίας! Τίμησε τὸν παρασυρμὸ καὶ τὴν καταστροφή ἀπὸ τὴν Οὐνία ἑκατομμυρίων Ὁρθοδόξων! Τίμησε τὴν ἀτιμία!

Τί νὰ εἰποῦμε γιὰ τὸ κατάντημα τοῦ Πατριάρχου μας, ἀλλὰ καὶ τῶν ὁμοφρόνων του; Ὅ,τι καὶ ἂν ποῦμε, οὔτε αὐτὸς οὔτε οἱ ὁμόφρονές του συγκινοῦνται. Ἄς μιλήσῃ ὁ οὐρανός!

* * *

Κύριε, ἰδική Σου εἶνε ἡ Ἐκκλησία. Τὴν ἀπέκτησες μὲ τὸ ἴδιο Σου τὸ Αἷμα. Ἄκουσε, Σὲ παρακαλοῦμε, τοὺς ὀλίγους συνειδητοὺς Χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν στὸ Ὄνομά Σου καὶ πονοῦν γιὰ τὴν Ἐκκλησία Σου, καὶ κάνε ἐπέμβασι. Φῶς στὸ τοῦνελ δὲν φαίνεται. Ἐλπίς ἀνθρωπίνως δὲν διαφαίνεται. Μόνη ἐλπίς εἶσαι Σὺ, Κύριε. Ἀγάθυνον ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν νέαν Σιών. Οἰκοδόμησον τὰ τεῖχη τῆς νέας Ἱερουσαλήμ, τὰ ὁποῖα ἀσεβεῖς καὶ προδόται κρημνίζουν. Ποίησον τῇ Ἐκκλησίᾳ Σου σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ιδέτωσαν ἀσεβεῖς καὶ προδόται καὶ πολέμιοι καὶ κατασχυνθήτωσαν. Ὁ δὲ λαός Σου χαρήτω, εὐφρανθήτω καὶ ἀγαλλιάσθω.

(*) Ἐφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθ. 1687 Α. 5. 2007, σελ. 1. Ἐπιμέλ. ἡμετ.